

[Samuelson.]

sige, de trænger til at ændres, men de er her ændret meget betydeligt, og under Hensyn til, at Aldersrenten er forholdsvis lav, saa betyder det meget, at de 300 Kr. nedsættes til 100 Kr. for enlige Personer og til 200 Kr. for Ægtepar. Denne Bestemmelse i Paragraffens 2det Stykke ønskede Lagtinget skulde udgaa, saaledes at man blev staaende ved Bestemmelserne i Lovens § 7, 1ste Stykke, hvorefter en Aldersrentenyder kan have en Indtægt af indtil 300 Kr. aarligt uden Nedsættelse af Aldersrenten. Jeg vil gerne, fordi Lagtinget lægger saa megen Vægt paa dette Spørgsmaal, have Lov at spørge den højtærede Minister, om Ministeren holder meget fast ved denne Bestemmelse. Jeg er ganske klar over, at vi her arbejder paa en midlertidig Lov, og jeg ved nok, at man kan sige, at det kan jo ikke skade noget, om vi optager denne Bestemmelse i den midlertidige Lov, for det kan jo rettes til sin Tid, efter at de Forhandlinger, der skal foregaa om den saakaldte Finansplan, har fundet Sted, hvis man kan blive enig om det. Paa den anden Side kan man naturligvis ogsaa sige, at naar nu disse Forhandlinger om denne Finansplan, der skal træde i Kraft 1. April 1940, skal foregaa maaske i dette Aar, saa kunde man maaske beholde den nuværende Bestemmelse og ikke ændre noget paa dette Punkt, men jeg vil i alt Fald afvente den højtærede Ministers Udtalelser om dette Punkt, idet jeg venter, at den højtærede Minister vil være saa venlig at udtale sig herom.

Det vil sikkert være klart for dette høje Ting, at de færøske Aldersrentenydere ikke kan leve af den Aldersrente, de her faar, men Aldersrenten er et væsentligt Bidrag til deres Underhold, naar de lever meget nøjsomt og sparsommeligt og ellers har Familie, de kan bo sammen med, eller ejer Tag over Hovedet selv, som man plejer at sige. De fleste Ægtepar deroppe hos os bor sammen med en gift Søn eller en gift Datter, og enlige Personer har næsten altid en eller anden yngre Slægtning, de kan bo sammen med. Man kan nok sige, at det er billigt at leve paa Færøerne, og det gøres jo gældende ved forskellige Lejligheder, og det gøres ogsaa gældende her i Bemærkningerne til Lovforslaget efter Erklæringer fra Færøerne, men det holder nu ikke altid Stik. Den, som har et godt Helbred, og som i sin Alderdom kan leve af færøsk Kost, som man kalder det, og færøsk Kost alene, kan under Forudsætning af, at der er godt Fiskeri deroppe, bo billigt paa Færøerne, hvis han er meget nøjsom, og hvis

han overvejende vil leve af Fiskeretter, men ellers er det dyrere at leve paa Færøerne end hernede. De Varer, man skal købe i Forretningerne deroppe, er som Regel indført her fra København, og deraf vil formentlig fremgaa, at Varerne oppe hos os er dyrere end hernede. Der kommer Fragt til, der kommer Assurance til, der kommer Losning til, og Købmanden deroppe skal jo ogsaa have nogen Fortjeneste. Men jeg erkender, at man her staar over for et Forslag, der stiller vore Aldersrentenydere gunstigere, end de nu er stillet, navnlig for de daarligst stillede Vedkommende, og det stiller ogsaa Kommunerne umaadelig meget gunstigere, end de nu er stillet, og derfor vil jeg gentage min Tak for Fremsættelsen af Lovforslaget. Jeg mener at vide, at man oppe paa Færøerne vil være meget glad for dette Lovforslag, men jeg tror, at Glæden vilde være noget større deroppe, saadan som man ser paa det, hvis man ikke havde rørt ved Fradragsreglerne. Hvis man havde ladet § 2, 2det Stykke, gaa ud af Forslaget, er jeg ikke i Tvivl om, at man vilde være bedre fornøjet med Lovforslaget, end man nu vil blive.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Skjerbæk: Jeg kan i Lighed med de foregaaende Talere paa Det konservative Folkepartis Vegne anbefale Forslaget til hurtig Behandling i dette høje Ting. Formaalet med Lovforslaget er jo et dobbelt, dels at lette de færøske Kommuner for nogle af deres sociale Udgifter, nemlig til Sygehushold og til Aldersrente, men der er tillige i Forslaget givet Regler, som kan lette Kommunerne paa en anden Maade, nemlig derved at Kommunerne ikke skal staa i Forskud for en hel Del Udgifter, og derfor kan man vist sige om Forslaget, at det virker i dobbelt Forstand som en Lettelse for Kommunerne. Endvidere er der foreslaaet Forhøjelse af de Aldersrentedydelser, som de enkelte aldersrentenydere har Ret til, og fra vor Side er der intet at indvende mod de beskedne Beløb, der her er Tale om. Den ærede sidste Taler var særlig inde paa Lovforslagets § 2, Stk. 2, og udtalte sin Skuffelse over, at Socialministeriet har ændret Lagtingets Forslag paa dette Punkt, idet man har nedsat det tidligere fradragsfrie Beløb paa 300 Kr. til 200 Kr. for Ægtepar og 100 Kr. for enlige Personer; der er endda i Bemærkningerne til Lovforslaget sagt, at „Renten for Personer, der ved Siden af Renten har en efter